

כשבית הקרנות מיצ

לזו, כספים שאף נחלקו בין אנשים שונים, ודומה, כי נקיבת סכום בן עשרה אלפים תהיה קרובה לאמת ככל שאפשר להתקרב אליה על חופו של כרך.

כחדשים ינואר-מרץ שנה זאת ששגו פעולות הקרנות. שאילתות, בהן ניסו חברי האופוזיציה לעמוד על המתרחש במסגרתם, נידחו בביטול ולעג.

פריסתהסוואה מעניין: פעולה עירונית מסויימת מומנה בתרומה בת אלף ל"י, אשר חושי סרב לאמר בישיבת מועצתהעיר מיהו שתרם אותה.

מיסרה. אולם'פרמי

קוראים מוטרדים רבים פנו אלינו בשאלות אודות הקיוסקים של חברת פומזון ואודות קשריו של סגן מהנדס עירייתחיפה, מר יוסף כהן, לפרשה.

כדי להרגיע קוראים אלה החלטנו, כי

כאילו השבוע — לפי דברי אבא חושי — לבקורת ההאשמות נגד חושיסטאן. אל דא גה, חסידיחושי! ממש כמו כמועצה ה' אזורית אונו, יקבלו פקידהעיריה — באם יגיעו הדברים לכלל חקירה — הוראות ברורות על אישיתוף פעולה עם המבקר.

חיפה: גנגסטריזם גבית העיריה
אבא חושי אוהב נוף, אויר, גנים וכבישים רחבים.
אולם קרו ראשהעיד אינה זקיקה לכל אלה, אלא
לכסף. והכסף כבד מן האויר.

עירית חיפה, משרד מהנדס העיר, 3 לנובמבר 1952, לכבוד מר ב. צ. רוזנשטיין, רחוב ככר המגדל 20. א. נ. הנדון: בקשה לסניגית מרפסת... הועדה המקומית החליטה... לאשר את בקשתך, בתנאי ותמלאו אחר התנאים אשר ייקבעו ע"י יו"ר הוועדה. בכבוד רב, י. כהן, מזכיר הוועדה המקומית לבנייה ולכנון עיר חיפה... בתנאי שיולמו לקופתהעיריה: אגרת רשיון לבנייה בסך אלף ומאה ל"י

אין צורך ב' באורים מרובים. ב' שלהי שנת 1952 וב' ראשית 1953 הגיע לשלב חדש תהליך הסתייגה הלא-חוקיה של כספים, אשר זרמו בחשאי לקר גות'חושי, כתמורה לאישוריבנייה, הן חוקיים והן בלתי חוקיים (הבקשה ה' נ"ל הוגשה עוד ב' חודש מרס ונתעכבה עד להסדרת הסחר

טה). באותו זמן החלה העיריה "גובה" גם דירות תמורת מתן רשות לבנות שלא כחוק. ובאמצע 1953 כבר ניגבו בדרך זו שש דירות, שתמורתן שילמה אם כולה בהנחה (כדירת ג. שופמן) ואם חלקה במוזמנים וחלקה בהנחה (כדירות אורלנד-בורלא שעל הכרמל). ערכן הכללי של עסקות הקרנות האלו עלה בקו תלול. לגבי הדירות בלבד נעשו עסקים בסכומים של כחמישים אלף ל"י, וכל זה — תוך כחצי שנה.

"אגרת הבנייה" פשטה וגדלה, היתה למילת האמים של האדם הפשוט, לילד השעשועים של החושיוס. כשם שכנופיית גיריורק רשתה פרושה לכל עבר, אולם כסיס עסקיה הוא מלקוח אחוזים מכל עכירות הפריקה והטעינה בנמל, כך פשט החושיוס בכל אתר. אולם צפורגמשו ובבתעינו היתה אגרתהסתייגה, מלקוח אחוזים מכל עבודות בנייתהעיר.

אם במשך 1952 גבו הקרנות הסודיות כששים אלף ל"י, הנה הגיעו עסקיהן — לפי מיסב החישובים — בשנת 1953 למאה אלף בקירוב.

ורק אז נתעוררה האופוזיציה בעיריה לח' קור ולדרוש. רק בשלהי אוקטובר 1953 הוגשה שאילתא בנדון ולאחר תשובה מתח' מקת של ראשהעיר, הודיעה האופוזיציה, בדצמבר אותה שנה, כי אם לא תופסק גביית האגרה, יוגש הדבר לביתהדין העליון.

כמחרת — חצי עיר

חושי פקד להפסיק את גביית האגרה, הורה לנאמניו להעמיק רדת למחרת, להג' דיל את היקף הגבייה, על חשבון יריות חוקיותה.

"אני יודע כבר על עצם קיומה של קרן ראשהעיר, וגם זהו הישג ניכר!" — אמר לא מומן בשיחה פרטית, מבקר'המדינה הדי'ר ויגפריד מוזס.

כה אמר, אודות קרנות שעסקיהן מוערכים ברבע מיליון, האדם אשר למשרדו נמסרו,

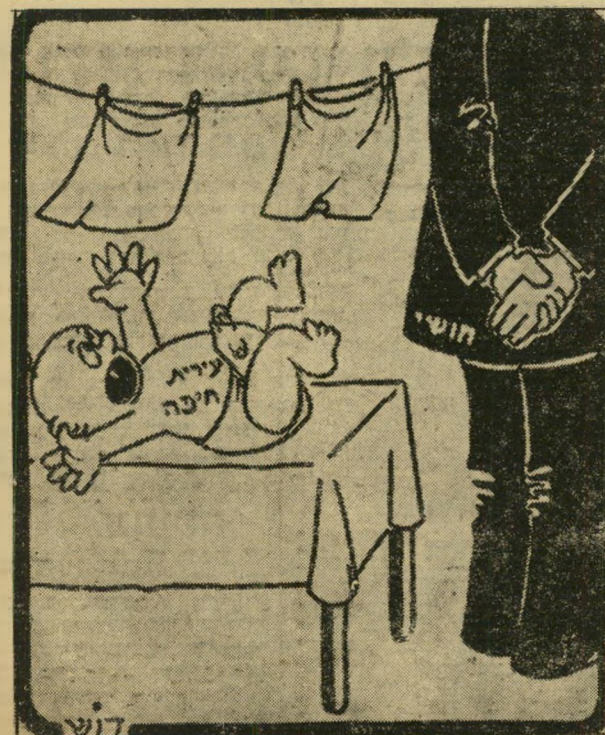
(אלמוני, חוברת אלמונית, דפוס אלמוני)

ראוי למסור כאן איראלו עובדות העלילות לפקוח עיניים ולהעמיד קיוסקים על מקומם. ההסכם המקורי עם פומזון היה אודות מסירת ארבעים קיוסקים במקומות מרכזיים בעיר והמוציא והמביא בענין היה המהנדס יוסף כהן, בשם ראשהעיר, מר חושי.

בשם אבא חושי פנה כהן יום אחד, לפני כחצי שנה, אל הנהלת אנד בחיפה ותבע ממנה לסלק מעל מדרכותהעיר, במקומות המרכזיים ביותר, את הסוכות הזעירות,

עסקיהן של הקרנות החשאיות גדלים והול' כים מחודש לחודש, ורק תמימים יתמהו על קונדיטוריה שעמדה סגורה חצי שנה, כיון שהיוותה מיסרד ציבורי, ופתע נפתחה חגיגית בשלל אורות-ניאון. ורק תמימים ית' סלאו על הקומה שנוספה לבנין ברחוב הרצל, במרכז מרכזה של העיר.

אם במקרה הראשון מתלחשים על "תרי' מה" בת אלמים, הנה במקרה השני ניגבי כספים חדשים לבקרים, פעם לקרן זו ופעם

אבא, עת להחליף את החיתול ו' (דוש, מעריב)

אבא חושי: אני נכון להיות מנקה רחובות (זאב, זמנים)

